

ÜLLŐI MECÉNÁS

AZ ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB
NEGYEDÉVENKÉNT MEGJELENŐ, KULTURÁLIS, TÁJÉKOZTATÓ LAPJA
SZERKESZTI: Merczel Erzsébet, Sárándi Tibor, Laza István

TARTALOM

LAZA ISTVÁN: Mecénások

MERCZEL ERZSÉBET: Hogyan jött létre az Üllői Mecénás Művészeti Klub?

A Művészeti Klub versírói közül **bemutatjuk: N. KÉKEDY IBOLYÁT**

MAGASHEGYI TAMÁS, MERCZEL ERZSÉBET és VÁRNAI ANDREA versei

GYERMEKROVAT

A Művészeti Klub képzőművészei közül **bemutatjuk:**

Sárándi Tibort és **Szász Gyulát**

FELHÍVÁSOK * KÖNYVBEMUTATÓK * ŐSZI KULTURÁLIS HÍREK

Mivel az ÜLLŐI MECÉNÁS KULTURÁLIS TÁJÉKOZTATÓ egyelőre kis példányszámban és csak azokhoz jut el, akiről tudjuk vagy sejtjük a téma iránti érdeklődést, ezért feltételezhetően a címlistánk hiányos. Kérjük azokat, akik szeretnék rendszeresen olvasni tájékoztatónkat, hogy jelezzék személyesen vagy telefonon a klub tagjainak, illetve a Vargha Gyula Könyvtárban található igénylőlapon, amelyet kérünk a könyvtár udvarában kihelyezett ládába bedobni.

MECÉNÁSOK

Gaius Maecenas az időszámításunk előtti évtizedekben, Augustus császár uralkodásának idején, az ókori Róma «aranykorában» élt. Pártfogásba vette, felkarolta a tehetséges művészeket, neve így vált fogalommal, s ezáltal véssődött be a történelem könyvének fényes oldalaira. Áldásos tevékenységének sok találmány köszönhetette érvényesülését. Többek között a két kiemelkedő egyéniség, Vergilius és Horatius is, akiket azóta is őriz emlékezetében a civilizált világ.

Több mint kétezer év múltán, túl az Alpokon, túl Pannónián és a limesnek tekintett Danubiuson is, az éppen várossá avanzsált Üllői Mecénás Művészeti Klub névvel olyan társaság kezdte meg működését, amely a településen élő vagy ahhoz kötődő alkotók aktivizálásával a helyi kultúrát formálja és gazdagítja.

Mert ez a csoport adni és támogatni akar.

Adni akar, mert van miből, már ami tagjainak alkotóképességét és művészi kifejezőkészségét illeti, legyen az festészet, grafika, textilmegmunkálás, fafaragás vagy éppen versfaragás, novella, történelmi esszé.

Adni akar, mert jó szándékból és tenni akarásból is van bőven, legyen szó a legpitöbb feladatok végzéséről a múzsai sugallat megvalósításáig.

Támogatni akar minden ügyet, ami Üllőt olyan helyé alakítja, ahol értékek teremődnek, ahol vonzó és tartalmas életet talál az itt élő emberek aprajagja.

Támogatni akar minden törekvést, ami – akár az árral szemben is, a globálisba való beleszemés helyett – érvényt szerez az egyéni és közösségi alkotói kibontakozásnak.

Az ókori közmondás azt tanítja: «CÉLTALAN HAJÓNAK NIMCSEN JÓ SZÉL», akárcsak a gondozatlan, műveletlen földet is hiába öntözi a termékenyítő eső.

Ezért kell ébreszteni, fejleszteni, megmutatni a sokunkban rejlő képességeket. Ne tehetetlen, fogyasztóvá züllesztett, semmitmondó szereplői legyünk a világnak és saját életünknek, hanem cselekvő és alkotó részesei, akik képesek érdekessé és örömtelivé tenni azt.

Maecenas úgy válthatta valóra jótékony szándékát, hogy élvezte a nagy császár jóindulatát, és segítette ügyét az őt körülvevő közeg. Ez szerencsés esetben itt és most Üllőn is így lehet. Ezért számíthatunk mindazok együttműködésére, akiknek e társaság alap gondolata és programja elnyerte tetszését, akik képesek erősíteni azt a szándékot, hogy *szébbé, tartalmasabbá tegyünk* az üllői – immár városi – *valóságot*.

Laza István

Hogyan jött létre az ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB?

Évek óta látogatója és szereplője vagyok a Vargha Gyula Könyvtár rendezvényeinek, amelyeken meglepve tapasztaltam –, a szereplőkön és kiállítások anyagokon át –, a tehetség virágzását, nemcsak az Üllőről elszármazott s immár országos/világhírű alkotóknál, mint L. Szabó Erzsébet, Kovács Erika vagy a Franciaországban élő Kun Imre, hanem azoknál is, akik most próbálgatják szárnyaikat vagy éppen hogy elindultak saját útjaikon. S noha Pálmai Márta, a Vargha Gyula Könyvtár vezetője jó gazda módjára „begyűjtötte”, és lehetőséget is kínált számukra a megmérettetéshez, mégis elcsodálkoztam, hogy az a sok-sok „művészlelék”, aki közöttünk él, mennyire igyekszik művein keresztül megmutatni önmagát, ezzel tudatosan vagy tudattalanul, de jelet hagyva az utónak jövőknél arról, hogy mi is voltunk, tettünk, s tapasztaltuk a világ szébb vagy csúnyább oldalát.

Olyanná váltak ők a szememben, akár a múlt század elején az alaszakai patakokban az aranyrögök, akiket csak meg kellett látni, össze kellett gyűjteni s máris csillogó értékke, kincsekké váltak.

Az „aranyrögök” összegyűjtésében az is segítségemre volt, hogy hosszú évek óta tagja vagyok a balassagyarmati KOMJÁTHY JENŐ Művészeti Társaságnak, ahol rendszeres összejöveteleken döntenek kiadványokról, megjelenésekről, rendezvényekről, döntenek a pályázatokon való részvételről, tehát folyamatosan produkálnak, ezáltal biztosítják maguknak a fejlődést, a sikert, ami elengedhetetlen az alkotó ember számára.

A Komjáthy Jenő társaság működésében még az is szimpatikus, hogy nemcsak összegyűjtötték és folyamatosan felkarolják a tehetséges embereket, hanem kialakítottak egy törzsközönseget, amely törzsközönség rendszeresen látogatja rendezvényeiket, meghallgatja, értékeli – akár kritikával is – alkotásaikat, igényt tart kiadványaikra, amelyek elérhető áron szépirodalmi, képzőművészeti és honismereti információkkal látja el olvasóit. Tehát a kulturális intézmények mellett jelentős szerepet vállaltak/vállalnak környezetük, Ba-

lassagyarmat szellemi, esztétikai és erkölcsi életének formálásában.

Negyedszázados fennállásuk példaértékű számomra, ezért is fogtam bele az ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB szervezésébe, s noha gyanítottam, hogy sikeres lesz, mégis meglepődtem a sok jelentkező láttán. Hát még, amikor kiderült, hogy mennyi, de mennyi festmény, grafika, textil kép, fonott demizson, vers, próza, mese és fotó rejtőzködik az otthonokban!? – Hát azért dolgoznak ezek az alkotók, hogy ne lássa, ne hallja őket senki?! – fogalmazódott meg bennem a kérdés.

Tapasztalatom és véleményem: az ember a tehetségét nem véletlenül kapja, hanem azért hogy használja, hogy éljen vele és a maga eszközeivel segítsen környezetének a minőségibb élet megteremtésében. Az az ember, aki tehetségét véka alá rejt vagy bátortalanul dugdossa, az bünt követ el önmagával és embertársaival szemben is. De ugyanolyan bünt követ el az is, aki észreveszi a tehetséget és nem segíti a kibontakozást, ami folyamatát tekintve állandó figyelmet, háttérbiztosítást igényel!

Ne tessék most azt hinni, hogy a művészemberek exhibicionisták! Nem magamutogatók! Inkább elhúzódók, csendesek, érzékenyek, néha túlérzékenyek. Ez az érzékenység, túlérzékenység teszi őket alkalmassá, hogy egyszerre figyeljenek a külvilág eseményeire és a belső hangokra, a szellem és a lélek rezdüléseire, s ez a tehetséggel párosult túlérzékenység kényszeríti őket az alkotásra, arra, hogy örökök matassanak, foglalkozzanak valamivel és álmódzanak! Ez követeli a megmutatkozást is, azt, hogy megismerjék munkájukat és véleményt mondjanak róla!

Nem könnyű kiállni és vállalni a megmérettetést. De ha már megtette az ember, egy jó szó, egy mosoly, egy dicséret magasba emeli a lelkét és újabb, újabb «álmok» jutnak eszébe, amiket még szeretne megvalósítani, és nekilát, és hisz, és küszködik, és lemond, és folytatja, újra küszködik, miközben megy tovább, halad, fejlődik! Nagyon fontos! Ez talán a legfontosabb!

Merczel Erzsébet

**KÖSZÖNJÜK AZ ANYAGI, ERKÖLCSI ÉS SZERVEZÉSI TÁMOGATÁST
VASADI ISTVÁN POLGÁRMESTER ÚRNAK, PÁLMAI LÁSZLÓNÉNAK,
A VARGHA GYULA KÖNYVTÁR VEZETŐJÉNEK ÉS MINDEN DOLGOZÓJÁNAK,**

**SZÜCS ATTILÁNAK, SZABÓ LÁSZLÓNÁK, A HAGYCSALÁDOSOK
ÜLLŐI EGYESÜLETÉNEK VALAMINT MINDAZOKNAK, AKIK
A KIÁLLÍTÁS ELŐ- ÉS UTÓMUNKÁIBAN, RENDEZÉSÉBEN RÉSZT VETTEK!**

AZ ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB PROGRAMJAIRÓL

Az első NYITOTT KAPUK/UDVAR GALÉRIA gyűjteményes kiállításunk **2005. június 18-án** a VARGHA GYULA könyvtár udvarában sikerrel ért véget, ugyanakkor a Galériában Sárándi Tibor festményei is nagyon sok látogatót vonzottak, akik közül szép számmal érkeztek Budapestről és Üllő környékéről. Mivel a NYITOTT KAPUK/UDVAR GALÉRIA rendezvényei csak egy naposak, a kiállítás megtekintéséről többen lemaradtak, de szeptember közepéig lesz még lehetőség a pótlásra, amit reklámanyagunk időben jelez.

2005. július 16-án rendeztük meg második NYITOTT KAPUK/UDVAR GALÉRIA kiállításunkat a Fácán étterem udvarán. SZÜCS ATTILA művészetpártoló segítségének köszönhetően hangulatos, kellemes napot töltöttek együtt alkotók és látogatók. E rendhagyó kiállítást SZABÓ LÁSZLÓ citerazenéje gazdagította.

Nagy kérdésként állt előttünk **augusztus 20.:**

vajon hogyan sikerül majd kiállításunkkal színesíteni a várossá nyilvánítás ünnepét? Elmondhatjuk, jól sikerült. Ilyen esemény csak egyszer van egy település életében, így vagy úgy, de mindannyian részesei vagyunk közösségünk életének, felelősek vagyunk a sikertelenségekért és a sikerekért egyaránt! Az augusztus 20-i kiállításunkról szóló képes beszámolót későbbi számunkban fogjuk közölni. Nagyon örültünk a vendégkönyvbe beírt köszönő, gratuláló soroknak, az új ismeretségeknek.

Őszi programunk szépen alakul: óvodákban, iskolában mini kiállítás, **szeptember 24-én, szombaton** Laza István és Vámos Éva látja vendégül az udvarában mindazokat, akiket érdekel a népzene, a tánc, a jazz, az irodalom és a képzőművészet!

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

-M-E-

SUGÁR GÁBOR KÉPEI AZ ANDRÁSSY ÚTON!

„Valósággá vált álmok”

Ez volt a címe annak a rendezvénynek, ami 2005. július 7-én 20 órára várta vendégeit Budapestre, az Andrássy út 13. alatt található GAG Galériába, a művészetterápiás alkotások kiállításának megnyitójára.

Sugár Gábornak, az ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB tagjának, mintegy 12

festménye volt látható, s egyéni stílusával kitűnt az amúgy is meglepően eredeti art brut (nyers, csiszolatlan művészet jelzője, elemetáris, drámai alkotások jellemzők – SÁRÁNDI) alkotások közül. Élénk, tiszta színei, látásmódja és formavilága megdöbbentően, groteszkül tárja elénk a minket körülvevő világot, mégsem elszomorító vagy nevetséges, hanem igaz.

A kiállítást Dr. Hárdi István pszichiáter, pszichológus, c. főiskolai tanár nyitotta meg. Bevezetőt mondott Dr. Németh Attila osztályvezető főorvos és Bender Márta szocioterapeuta, a Szigetkeresők Pszichiatriai Betegek Érdekvédelmi Közhasznu Egyesületének elnöke.

A kiállítást a Szerencsejáték Rt. és a JANSSEN-CILAG Kft. támogatta.

A rendezvényen részt vett Vasadi István polgármester úr, aki Sugár Gábor munkáját anyagilag is támogatja, valamint klubunk képviselőjében Merczel Erzsébet és Sárándi Tibor.

GRATULÁLUNK GÁBOR!

ÜLLŐI MECÉNÁS • AZ ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB NEGYEDÉVENKÉNT MEGJELENŐ, KULTURÁLIS, TÁJÉKOZTATÓ LAPJA • Szerkesztőség: 2225 Üllő, Gyár u. 37. Telefon.: 06-30-357-3175 • Postaláda: a Vargha Gyula Könyvtár udvarán

Az ÜLLŐI MECÉNÁS BEMUTATJA:

N. KÉKEDY IBOLYA

Amikor a NYITOTT KAPUK/UDVAR GALÉRIA szervezése közben odatelefonáltam Ibolyának, – aki kezdetektől tagja klubunknak –, hogy a rendezvény propaganda anyagához szükség lenne egy szlogenre, nyomban rávágta: – Jól van... Gondolkozok rajta. Fél óra sem telt belé, máris csengett a telefon: – Figyeld csak! Ez jutott eszembe... „Könnyebb az álmom, Ha művészetbe zárom...”

Ibolya a verseket és a prózai írásokat már fiatalon is szerette, ám a Sors úgy akarta, hogy csak az utóbbi években lásson neki a vers- és

rövidebb prózák írásának. Szinte minden megérinti a lelkét. A természet, a munka, a család, a szépség, a jóság és a küzdelem, ami nélkül nem lehet élet.

N. Kékedy Ibolya bemutatkozásában ezt írja: „A természet is szorosan hozzátartozik érzelmi világomhoz, hiszen verseimben a madárdal, a patak, a hegy és a völgy szinte állandóan ismétlődnek. Ebből adódóan imádom a kertészkedést.”

És ez látszik is az udvarán, a kertjén, mert mindenhol pompáznak a szebbnél szebb virágok, akárcsak az asztalon – ami mellett beszélgetünk – a szebbnél szebb versek.

Ezekből válogattunk s tesszük olvasóink kezébe azzal a kívánsággal, hogy Ibolya életéhez és „írogatói” munkájá-

hoz jó egészséget, sok sikert kívánunk!
„Csak kedvtelésből írogatok. Ilyenkor megszűnik számomra a külvilág. Ezekben a percekben érzelmileg feltöltődök, és végtelen szeretet-áradását érzem magamból.”

M. E.

FELLEGEK

(Sárándi Tibor festményéhez)

Kergette a szél a felleget, kergette,
Törekedett is az menekülni egyre.
A lőtás-futásban teljesen kifáradt,
S elgyötörte őt a sötét gond és bánat.

Letelepedett hát pihenni a hegyre,
Mely az üldözöttet híven öibe vette.
De a jóért hogyan fizetett a felleg?
Az áldott hegy ellen átkos harcot kezdett.

Villámokat szórt rá, szívtelenül rázta
Szitkot mennydörgött. Felhó! Ez a hála?!
Letépte a hegynék tölgyfa koronáját,
S foszlányossá tette kőszikla ruháját.

DOMINIKÁNAK, KIS UNOKÁMNAK

Olyan az életed, mint a
Tavaszi ég,
Nyiladozó virág az életágon!
Szépségedet, jószágodat
Már tíz éve csodálom.

Nem tenni mást csak szeretni
és ölelni,
Mint szivárvány az eget:
Teveled soha betelni!
De jó is Téged csillagom
Oly nagyon szeretni!

VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK

MAGASHEGYI TAMÁS

AZ ÓRA KETYEG

Langyos szellő számolgatja
Arcomon a ráncokat.
Ismét több van, mint tavaly volt –
S az akác rábólogat.
Évre évek,
Ráncra ráncok
Épülnek itt egyre-másra.
Hová lett az ifjúságunk?!
Néha még egy villanásra feltűnik.
Álomvilág!
Arcomból megfáradt szemek
Tört fénye néz csak a MÁ-ba.

BIZTATÓ

Legyen nyugodt,
Nincs semmi vész.
- Csupán a tüdejét
Kell, hogy kiköpje!...
És kell még hozzá
Egy mély szakadék
És egy kéz,
– mely bizton segít,
hogy az örökké-
valóságba lökje!

MERCZEL ERZSÉBET

TAVASZBAN BÚJKÁLÓ

Itt a tavasz és hiába várlak
Elővettem a régi ruhádat
Kiraktam a fénybe
A kósza langyos szélbe
Hadd melengesse
Emlékedet
Itt a tavasz és még mindig várlak

VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK VERSEK

Csak nézem mi maradt utánad
Magamhoz ölelem
Minttha érezned
Beszélek Hozzád
Minttha értenéd

Itt a tavasz és hiába várlak
Pedig mosolyogva néznék utánad
Ahogy távolodsz
Sietsz haza
S még visszakiáltod
„Majd jövök Anya!”

ELMÚLT A NYÁR...

(RÉSZLET)

Bogáncs tépte bő szoknyáját,
Szalmakalapja kifakult,
Köd foltozta kabátkáját,
Sárga levél hullt az útra
Merre fázósan elmúlt...

Elment, vissza se nézett,
S nem látta, hogy az árva fák
könyvet hullatnak érte,
sírnak mind a dáiák,
fejét lehajtja a rózsa,
sárgul a fű az udvaron,
s nem süt már be a napocska
hátul a kis ablakon.

VÁRNAI ANDREA

ALTATÓDAL

„Hajnalon innen, éjfélén túl...”
így szólnak a régi mesék.
Ugye Kis Varázsló, mi már ismerjük
az csendnek és a meséknek igazságát,
Hajnalon innen, éjfélén túl.

Mi tudjuk és a csók a szánkra fagy
ennyi volt s nem több a titok.
Ugye Kis Varázsló, elkábít a csend
és a mesék is, jaj! be hazugok.
Mi tudjuk és a csók a szánkra fagy.

Üres kézzel a semmibe kap,
aki szeret, hisz és csókol.
Ugye, Kis varázsló sírni való,
hogy az ember akár percre
a koporsótól is
üres kézzel a semmibe kap.

Egy-két szó és néhány ölelés:
mindössze ez kell a véreik!
Ugye, Kis Varázsló, minket eztán már
olcsó csalódás sohasem érhet.
Egy-két szó és néhány ölelés.
Szemünk lehuny, mint két halotté
és testünk meg se rebben.
Pedig ugye, Kis Varázsló nálunknál
még nem szerettek engedelmesebben.
Szemünk lehuny, mint két halotté.

Én mostan már csak emlékezem.
Vérbujtó komor babonák
és elnevetni-vágyó nevetések
hívtak, kergettek a csókon át.
Én mostan már csak emlékezem.

Ugye, Kis varázsló mi már tudjuk
mennyit ér a vágy s a mese
Túl igéken, csókon, ölelésen
megtért magunknak vagyunk
szerelmese.
Ugye, Kis Varázsló mi már tudjuk.

Hajnalon innen, éjfélén túl
csenddel, meséssel vártalak.
Ugye, Kis Varázsló hiába minden
az ember lassan egyedül marad.
Hajnalon innen, éjfélén túl, mindig.

FELHÍVJUK AZON OLVASÓINK FIGYELMÉT, AKIK SZERETNEK VERSET VAGY PRÓZÁT ÍRNI, VAGY
BÁRMILYEN MÁS MŰFAJBAN ALKOTNIK ÉS SZÍVESEN LÁTNÁK MEGJELENVE AZOKAT,
NÉVVEL ÉS CÍMMEL VAGY JELIGÉVEL ELLÁTVA DOBJÁK BE
A VARGHA GYULA VÁROSI KÖNYVTÁR UDVARÁN FELÁLLÍTOTT ÜLLŐI MECÉNÁS FELIRATÓ LÁDÁBA.

FELHÍVJUK AZON OLVASÓINK FIGYELMÉT, AKIK SZERETNEK FESTENI, RAJZOLNI, KISPLASZTIKÁT
KÉSZÍTENI, STB. VEGYÉK FEL A KAPCSOLATOT SÁRÁNDI TIBORRAL, A KÉPZŐMŰVÉSZETI
CSOPORT TAGJÁVAL. (2225 ÜLLŐ, GYÁR U. 37.) TELEFON: 06-30-957-8637

MERRE JÁRT VIRÁG LUCA?

FELHÍVÁS GYERMEKEKNEKI!

ÁRNIKA MESÉI

Árnika egy láthatatlan, de nagyon kíváncsi kislány, aki időnként végigballag Üllő utcáin, bekukucskál az ablakokon, belopakodik a lakásokba és figyel. Mindent megfigyel. A jót, a rosszat, a szépet, a csúnyát s amikor hazamegy, leül a láthatatlan számítógép elé és írni kezd. Így születnek az ÁRNIKA MESÉI. Legyetek ti is Árnikák, és írjátok le nekünk, ha észreveszitek a szeretetet, a gonoszszágot, a gyűlöletet vagy a jóságot, írjátok le,

mit suttognak esténként a virágok,
 miről beszélnek az állatok,
 mert ti értitek az állatok, a virágok, a szeretet és a mindenség nyelvét is! Ne feledjétek!

 A GYERMEKEK MINDENT TUDNAK!

Árnika meséit – amit írtok – dobjátok a Vargha Gyula Városi Könyvtár udvarán felállított ládába! De írhattok verset vagy igaz történeteket is, szeretettel várjuk írásaitokat!

MIKOR A HANGSZEREK IS NYARALNI MENNEK

Egy szép nyári napon, a zeneiskolai hangszerek úgy döntöttek, hogy táborozni indulnak. Agárdra készült a zongora, a gitárok, furulyák, fuvolák, még egy kis fife is. De elindult velük a hifi torony a sok-sok cd lemezzel és negyvenegy Énekhang is úgy döntött, hogy ő sem marad le, megy a többivel. Magukkal vitték a zászlójukat és nagyon sok jókedvet, vidámságot és nevetést.

A táborhely nagyon szép volt. Hatalmas, árnyas fákkal és csodaszép bokrokkal szegélyezett területen álltak a faházak. A hangszerek és mi, Énekhangok nagyon jól éreztük magunkat együtt. Aki elment a tábor mellett az hallhatta, hogy itt a hangszerek is nyaralnak. Minden napra jutott néhány zenei élmény. Reggel már a fuvola és a furulya hangjától visszhangzott a Szűnyog utca. Délután a hétvégi Ki mit tud?-ra gyakoroltak a táborlakók. Három csoport is táncot tanult a hifi torony segítségével. A zongora kísérte az éneket, a gitárt és a fuvolát.

Egyik délelőtt közös éneklésre gyűltek össze az Énekhangok a zongorával. A zongora boldog volt, hogy Márti néni játszott rajta, de szívesen fogadott mindenfajta próbálkozást. Egyre többen gyűltek köréjük és egyre hangosabban szállt az énekszó. Esténként körjátékot játszottunk, csattantak a tenyerek, cuppantak a puszik. „Aki itt a legszebb, tőlem pusztit kap...”

Másnap zenei vetélkedőre került sor. Sok érdekes dolgot tanultunk, persze vicces formában. Az este fénypontja az volt, amikor különböző stílusokban kellett előadni egy-egy dalt (opera, rock, rap, népdal). A következő délután került sor a kottaháborúra, ami azért érdekes, mert számok helyett ritmusok voltak a fejeken. Volt még rajz, ügyességi, fodrász és smink verseny is. Egyik délelőtt pedig gyöngyöt fűzhetek a lelkes táborozók.

Utolsó este a tábor tüz fényénél késő éjszakáig énekeltek a gitár és a zongora hangjaitól kísérve.

A HANGSZEREK MÉG ÁLMUNKBAN IS JÁTSZOTTÁK A SZÉP DALLAMOKAT! ...
 Könnyű álmod hozzon a szél... Aludj el kis ember...

SÁRÁNDI TIBOR

*„Szükségem van a visszajelzésre,
ami erőt adhat a változtatáshoz.”*

„1995 óta élek Üllön. Szüleimmel jöttem ide lakni. Most feleségemmel és a két fiammal élek a Gyár utcában. 2000-ben szereztem műszaki diplomát és jelenleg középvezető köztisztviselőként dolgozom a fővárosban. A festészet, grafika és egyéb, kreativitást igénylő elfoglaltság a hobbym. A ház is, amiben lakom, 90 százalékban a saját kezem munkája.

A festéssel 1997 óta foglalkozom komolyabban, de sajnos csak szabadidőmben.

A kreatív gondolkozást és alkotóvágyat anyai ágon örököltem, az önkifejezésnek ezt a módját a az egész családomból csak én választottam. A technikát önállóan, autodidakta módon, illetve néhány szakkönyv segítségével fejlesztettem. Kezdetben a magam számára tetsző képeket festettem, az utóbbi időben már igyekszem megkomponálni a képeket, hogy egy kicsit többet adhassak magamból.

Célom, hogy az alkotásaimmal örömet szerezzek másoknak és azt is szeretném, ha a művészettel egy kicsit elgondolkoztatnám az embereket, mert ezzel már tettem olyan pozitív dolgot, ami egy kis lépés afelé, hogy az emberek megnyíljanak a kultúra iránt.

A festményeimmel magamat próbálom

adni, mert úgy gondolom, hogy az önkifejezésnek ez a formája tiszta és hazugságtól mentes. Arra törekszem, hogy az alkotásaim, az alkotás közbeni lelkiállapotom kivételével hordozza, de szépséget is nyújtson.

Szerintem az alkotás legfőbb értéke, hogy gondolkodásra készítet, majd a gondolatok megfogalmazására, és az azokkal való szembenézésre. Képeim bemutatásával az is a célom, hogy mindenkit az önkifejezésre sarkaljak, akiben szunnyad egy kis alkotói tehetség. Ez segít elfogadni önmagunkat, és pozitív érzéssel tölts fel a mindennapok szépségének megtalálásához.”

SZÁSZ GYULA

*„Amikor meglátok egy üres papírt, kényszerem van arra,
hogy összefirkáljam.”*

A kisfiúnak, aki 1931-ben látta meg a napvilágot Dévaványán (Békés megye), nehéz sorsot szánt a Teremtő. Ám, hogy kárpótolja mindezt, olyan tehetséggel is megajándékozta, ami kevés embernek adatik meg. Mert hosszú élete során kezei közül nemcsak búbos kemence, citera, nyúlra lecsapó sasmadár és sok más díszítő vagy haszná-

lati tárgy került ki, hanem számtalan grafika, festmény, amelyeknek nagy részét elajándékozta.

„– Édesapja katona volt... – meséli. – Mert mindig hívták. Először 1930-ban, utána szinte évenként. Amikor tizenegyedszer ment, fogságba esett és a szentpétervári hadifogolytáborba került. Ott mázolta bele a dömpert a földbe – sóhajt. – Mert aki nem bírta menni az elesett, meghalt, eldózerolták... – Harmincöt éves volt.”

Édesanyja ott maradt a három gyermekkel, akik közül Gyula bácsi volt a legidősebb. Senki sem segített a családon. A régi kormány nem adott segílyt, mert a megvert hadsereg leszármazottainak nem járt. Az új kormány mégúgysem adott, mert «ellenségnek» számítottak. Így hát nem volt mit tennie, gyerekfejjel cselédnek állt. Többedmagával a piacon árulták magukat napról-napra s ahhoz mentek dolgozni, aki többet fizetett. Hol ide, hol oda. Állandó bizonytalanságban telt az életük. Így ment ez tizenhét éves koráig, közben sikerült elvégeznie három polgárit. Miután megalakultak a tsz-ek ott talált munkát. «Gyorstalpalókon» tanfolyamokat végzett, így lett kanászból tehenész, bérelszámoló, könyvelő, raktáros.

Dévaványáról a víz miatt költöztek el a feleségével, akivel a tsz-ben ismerkedtek meg. Mert a Körös és a Berettyó között fekvő falut állandóan fenyegette és elöntötte a víz. Nem volt biztonságban az életük, ezért elindultak új otthont keresni. 1970-ben jöttek Üllőre. Itt is a tsz-ben dolgozott és a Magnezitben, ahol égető volt. Onnan ment rokkantnyugdíjba.

Gyermekkorától szeret rajzolni. Azt mondja, még egész kis gyermek volt, amikor a tanító bácsi már mutogatta a többi gyermeknek, hogy így kell rajzolni, ahogy a Gyula rajzol!

– Szeretem megragadni a pillanatot, megfigyelni a fény és árnyék játékát s lerajzolni azt... – mondja, s amikor dicsérem az egyik grafikáját, huncutul villan a szeme: – Amiket lerajzoltam, azokat én nem láttam... Csak úgy jön a kép a fejemből...

– Mostanában nem rajzol? – kíváncsiskodom.

– Hát... – néz maga elé. – Sok a gond. Meg aztán, ha nincs rajta az emberen a rajzolás, mint macskán az egérfogás, akkor csak bámulja a papírt... De majd meglátjuk... Hátha...

HÍREK • ŐSZI KULTURÁLIS KÍNÁLAT • PROGRAMOK ÜLLÓN

VARGHA GYULA VÁROSI KÖNYVTÁR GALÉRIÁJA PROGRAMTERVÉBŐL:

Hera László, az ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB tagjának fotókiállítása.

A reneszánszát élő **gobelin** üllői „mestereinek” kiállítása.

Gábor Éva és **Pál Gyula** gyömrői művészpár kiállítása.

HARMÓNIA ZENEISKOLA: 2005. október 1-jén, szombaton, **a Zene Világnapján**, az üllői Harmónia Zeneiskola Szülői Egyesülete egész napos programot szervez a zenekultúra és a társzművészetek iránt érdeklődő városi lakosságnak.

A programokat két helyszínen rendezik a lelkes szervezők:

a Colore 2000 Bt. **Közösségi Ház** és a **Harmónia Zeneiskola** helyiségeiben. Szeretettel várunk mindenkit e zenei, képzőművészeti, irodalmi rendezvényre! Kirakodóvásár, kézműves foglalkozások, koncertek, vetélkedők, tombola és táncház várja a város legfiatalabbjaitól a legidősebbekig, mindenkit! Kérjük, figyelje honlapunkat (www.he.atw.hu) és hirdetéseinket!

TÁJAK KOROK MÚZEUMOK ÜLLŐI EGYESÜLETE a hazai és határon túli magyar kulturális és természeti értékek megismerésével foglalkozik, immáron ötödik esztendeje. Rendszeresen kirándulunk a mai és nagy Magyarország területén. Ezek az utak szórakozást, kikapcsolódást és művelődést jelentenek. Jó hangulatban telnek, bárki részt vehet rajtuk. Az utak végén rendszeresen felvetődik a kérdés: *Hová megyünk legközelebb?!*

Szeptember végén a Felvidék legszebb helyei közül Krasznahorka, Betlair, Dobsina-Jégbarlang. Decemberben Bécsbe, az Ádventi várás idején készülünk.

Dr. Lőréné Rónaszéki Beáta TKM ÜLLŐI VEZETŐJE
Üllő Faiskola u. 11. Tel: 06-29-320-033 / 06-20-38-38-194

GABI PAPIR ÉS KÖNYVESBOLT AJÁNLATA:

Gyerekeknek: **Cini-cini muzsika** (óvodások verseskönyve)

Lázár Ervin: **A négyszögletű kerek erdő**

Felnőtteknek: Wass Albert: **Mire a fák megnőnek**

„– Maradjatok a földhöz növe s folytassátok békével a munkát, amit mi húsz esztendővel ezelőtt elkezdettünk. S a szerencse, a vagyon, ami ebből a munkából kinőtt, ne legyen számotokra lépcső, melyen keresztül fölemelkedni vágyjatok a bécsi Burgból áradó, idegen fényesség szemfényvesztő köreibe. Kulcs legyen csupán a szerencse és vagyon, egyszerű kulcs a kezetekben, magatok és népetek számára, az élet virágoskertjének kapujához...” (WASS ALBERT)

.....
AZ ÜLLŐI MECÉNÁS KÖVETKEZŐ SZÁMÁBÓL:

ÜNNEPVÁRÁS • BEMUTATJUK Hera Lászlót (FÉNYKÉPEZÉS ÉS PRÓZA),

Sugár Gábort (KÉPZŐMŰVÉSZET) és Bognár Istvánt (FAFARAGÁS) • **BUÉK!**

